

Zestien deelnemers waren ingeschreven voor ons jaarlijks, traditioneel fietsweekend.

Deze keer was de omgeving van Maredsous de bestemming.

La Closerie Rognac, onze gîte, was gelegen te Sosoye, een prachtig dorpje tussen Maredsous en Yvoir.

Johny, Jos en ikzelf hadden reeds eerder kennisgemaakt met Philippe, de vriendelijke gastheer.

Wij waren er praktisch zeker van dat alleen slecht weer roet in het eten kon gooien.

Nu de GPS een dagdagelijks gebruik is geworden, had niemand problemen om via een onooglijk klein wegje de parking op te rijden. Na kennismaking met de “patron” en verdeling van de kamers werd het stilaan tijd voor een eerste trip. Met 13, inclusief Philippe, stonden we aan de start van een redelijk vlakke openingsrit. Fons van Herk had voor de verrassing gezorgd door een zekere Georges mee te brengen. Veel meer hierover later. Ondanks de minder goede weersvoorspelling regende het niet en fietsten we via de vallei van de Moline naar Yvoir. Vandaar naar Dinant om links af te slaan naar het prachtige Fonds Leffe. De voorspelde regen kwam er, doch duurde slechts 10 minuten. De weergoden –als die er al zijn- waren ons dus gunstig gezind. We konden 100% genieten van dorpjes als Thynes en Lisogne.

Nieuweling Georges kwam naast me gereden, begon te babbelen en vragen te stellen. Zo heb ik het graag. Contact opnemen om zich te kunnen integreren in een nieuwe groep.

De afdaling na Evrehailles was gevaarlijk door het slechte wegdek en de kasseien in de bochten. Vlug bereikten we het voor ons gekende Yvoir. We stopten dan ook aan ons traditioneel halt café voor een heerlijke koffie. Verder richting Profondeville. Tussen Arbre en Bioul was onze “président fondateur” niet meer van de kop weg te slaan. Hij was duidelijk in goede doen. Na 75 km bereikten we onze thuishaven. We waren nog maar net van de fiets toen Philippe kwam aandraven met grote flessen bier van meer dan 8°. Het percentage van de vandaag gereden hellingen kon hier niet aan tippen.

Na de douche volgde het aperitief met alles erop en eraan. Ondertussen waren ook de laatste vier deelnemers aangekomen. Filip, Bart, Jurgen en Peter waren wegens werkzaamheden later vertrokken. Aan hun ogen was duidelijk te merken dat ze nog een tussenstop gemaakt hadden. En inderdaad, eerlijk als ze zijn, vertelden ze ons dat ze reeds drie verschillende maredsous geproefd hadden. Na de traditionele toespraken van Johny, Jos en Philippe konden we aan tafel om te genieten van een heerlijk voorgerecht van het huis en een cordon bleu met een saus op basis van plaatselijk gemaakte kaas en frieten. Tenslotte een kaasbord als dessert. Witte en rode wijn vloeiden rijkelijk. Er werd gebabbeld en gelachen. De sfeer zat meteen goed. Vooral Georges en Roger, de twee leugepieten van dienst, deden hun duit in het zakje. En Philippe zag dat het goed was. Toen ik 's morgens om 7.00 uur door het raam van mijn slaapkamer keek was Roger zijn vrouwtje al wakker aan het bellen. Foei, foei, foei! Toch moet ik ook een positief woord vertellen over onze stervoetballer van weleer. Hij was reeds samen met de patron naar de bakker geweest om voor ons ontbijt te zorgen.

We vermelden ook het bezoek van David, die deze tweede rit ging meerijden.

Groep 1 en 2 zouden vandaag tot in Mariembourg samen fietsen, groep 1 zou dan nog een bijkomende lus maken van 40 km. Het eerste deel van de rit was niet te onderschatten. Heel veel tegenwind en heel wat kuitentbijters. Te Cerfontaine kregen we een eerste bevoorrading. De klasse??? van de Italiaanse??? dienstster werd gesmaakt omwille van haar “voorgevel”. Maar in 't Klikske en in de Argus kan je ook van zulke “boobies” genieten. Verder dan. Even voor Mariembourg genoten we van een schitterend pasta maaltijd. Philippe had werkelijk aan alles gedacht. Spijtig dat de wind zo fel was. In Mariembourg beslisten alleen Filip en Bart nog een bijkomende lus te rijden. Echte Flandriens zijn het. Niet te verwonderen dat de Marmotte op hun palmares prijkt. De jonge garde mocht zich uitleven en fietste in sneltempo naar Sosoye. De anciens traptten rustig verder tot Merlemont. ‘Grand Ravage’ daar aan kilometerpaal 90 ter hoogte van Rue des Orchidées. Oorzaak was een helling van 19%. Hilde reed in op een plots vertragende groep. Je kan het vergelijken met een kop- staart aanrijding op de autostrade. Ikzelf viel in een hoop zand na een technische flater en Johny reed tegen een muur.

Drie leden op de grond op een strook van 100 meter binnen de halve minuut. Dat had Haspengouw Sportief nog nooit meegemaakt. Hilde en ikzelf kwamen er met de schrik van af en Johny had een geschaafde arm, meer niet. Het voorval werd natuurlijk druk besproken. Toen we in Sosoye aankwamen was de jonge bende reeds gedoucht en trakteerde zich zelf op een maredsous van het vat. Gelijk hadden ze. Even later fietsten ook Filip en Bart de parking op. Ik keek vol bewondering toe toen beide heren onmiddellijk hun fiets begonnen te kuisen. Dat laat ik maandag aan mijn "vrouwke" over. "Jookske!". Het was me ook vandaag weer opgevallen dat Hilde, de enige vrouw in ons gezelschap, weer heel sterk gereden had.

Als voorgerecht kregen we een huisbereid wildpaté van de chef. Heerlijk! Pasta met scampi en groenten en taart volgden. De echte voetbalfanaten keken naar de Champions League finale. De anderen maakten er een gezellig onderonsje van en praatten uit met een lekker wijntje. Georges zorgde voor de sfeer door een paar mopjes te tappen en te goochelen. Hoeveel leugens hij vertelde moet je aan Roger vragen. Die kent er ook wat van. Een omhoog gestoken duim voor de jonge garde die voor de afwas zorgde.

Het was bewolkt en behoorlijk fris toen we de volgende ochtend op het terras kwamen. Groep 1 had zelf een rit uitgestippeld met als hoogtepunt, de Gajolle. Groep 2 kreeg een verrassingsrit voorgeschoteld. Johny, Roger en ikzelf hadden besloten het wat rustiger aan te doen en kozen voor de Ravel richting Anhee.

Om 13 uur was iedereen binnen. Op dat moment konden we op het terras lang nagenieten van een prachtig zonnetje, roséwijn (alleen Jan dronk die niet, krijgt hier eczema van!!) en een lekkere koude schotel. Tijd om afscheid te nemen. We kunnen weer terugblikken op een schitterend weekend met dank aan Philippe en het positivisme van alle deelnemers. De thuisblijvers hadden weer eens ongelijk.

Bij leven en welzijn tot volgende editie. Droom er maar van.

Bert

David, Roger, Jos, Fons, Filip, Patrick, Hilde, Georges, Bert, Jan, Johny, Philippe
Thomas, Peter, Filip, Bart, Jurgen, Bart.